

loven kom. Jeg tør med Bestemthed gjøre gjældende, at man ikke den Gang ved Invalideovenes Forhandling eller Vedtagelse har forudsat, at noget Saadant kunde ske, at Bestadigelser, der senere hen i Tiden kunde føre til Anerkjendelse som Invalid, skulde kunne medføre en Forpligtelse til at udbetale Erstatning for mange Aar tilbage. Det, som imidlertid er Hovedsagen for mig, er, om man vil sætte Administrationen i Stand til ved indstrænkende Bestemmelser med Hensyn til Forsølgelse af Sagerne ved Domstolene at vedblive med den samme milde Bedømmelse som hidtil af Invalider. Jeg skal tillade mig at gjentage for det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), som ikke synes at have forstaaet mine tidligere Udtalelser derom, at naar Invaliden vil søge sin Ret gjort gjældende ved Domstolene, har han for det Første at bevise, at han er Invalid, derefter, efter det, som Domstolene nu have konstateret, fra hvilken Tid Invaliditeten er indtraadt. Nu forekommer det mig ganske klart, at det første Bevis behøver han slet ikke at føre for Domstolene, naar Administrationen, ved at tilstaa ham Forsørgelse, har anerkjendt ham som Invalid, thi vi have ikke nogen Ret til at tilstaa nogen Forsørgelse til en Kriger, medmindre han er Invalid. Altsaa det Bevis behøver han slet ikke at føre mere. Han behøver altsaa kun, for at faae den tilstaaede Forsørgelse multipliceret med Tallet af de Aar, der er gaaet, at føre Bevis for, hvor lang Tid tilbage hans Tilstand har været den samme, som den er nu, og det er ikke det, der vil være vanskeligt for ham. Naar en Mand nu træder frem nedbrudt af Rheumatisme, Brystsvaghed, og hvad det nu er, er det ikke vanskeligt for ham at kunne godtgjøre, hvor længe han har været i den Tilstand. Nei, Vanskeligheden er netop at kunne godtgjøre, hvorvidt denne Tilstand hidrører, ikke fra Saar eller Sligt, men fra Overanstrengelse under den forrettede Militærtjeneste; men hele denne Vanskelighed bortfalder for ham i det Dieblit, han fra Administrationens Side har faaet Forsørgelse tilstaaet. Konsekvensen vilde altsaa ligefrem være den, dersom vi vedblive som hidtil med den milde Bedømmelse af Afdgangen til Forsørgelse, at man fra Statskassens Side kommer til at efterbetale Forsørgelse i et næsten ubegrændset Antal af Aar, og man kan ligesaa godt gjøre det godvillig. Domstolene ville jo nemlig, naar vi have anerkjendt, at en Mand's Brystsyge stammer fra Krigen, kun have at dømme om, hvorvidt Manden har været brystsyg i 20 Aar. Hvorfor saa gaa til Domstolene, thi vi kunne meget godt afgjøre og ville i

Reglen ikke benegte, at det gaar saa langt tilbage.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Holstein-Ledreborg: Jeg foreslaar, at dette Forslag henvises til det angaaende Forslag til Lov om Hærens Ordning nedsatte Udvalg.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Bonusudbetaling til Interessenter i Livsforsikrings- og Forsørgelsesanstalten af 1871.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Spalte 2627 ff.)

Lovforslaget fattedes under Forhandling.

Sjmarf: Der blev under Forhandlingerne om Loven af 18de Juni 1870, hvorved der blev oprettet Livsforsikrings- og Forsørgelses-Anstalten af 1871, udtalt saavel af den daværende Finantsminister, som fra de forskjellige Sider, at et af de Formaal, den ny Anstalt skulde arbejde hen til, var, at faa Mange som muligt, navnlig af de Ubemidlede i Samfundet, derigjennem kunde sikke enten sig selv eller deres Efterladte en Understøttelse. Derfor blev det den Gang ogsaa meget bestemt hævdet, baade fra Ordføreren som fra Andre, at den nye Anstalt ikke skulde være en Pengeforretning, saa der enten fra Statens Side eller fra Finantsbestyrelsen er den ringeste Interesse for at samle Penge eller at faae Penge at disponere over. Det Gnefte, der fordreides, var, at Anstalten blev bestyret paa en saadan Maade, at den Statsgaranti, der var ydet den, ikke blev kompromitteret, og derfor søgte man da ogsaa at naae det Maal, at gjøre Anstalten tilgængelig for de mindre Velstillede i Samfundet paa to Maader, dels ved at sætte Tarifferne saa lavt ned som